

Szent Gellért püspök és vértanú 2014. szeptember 24.

Bevezetés

Ma Szent Gellért püspökre és vértanúra emlékezik a magyar katolikus liturgia.

Szent Gellértet népünk kereszténnyé válásának kezdetén vezérelte hozzánk Isten, hogy Imre nevelőjeként, remeteként, püspökként és vértanúként szolgálja Istent és népünk kereszténnyé válását. Hálaadással lépünk Istenünk elé, megköszönjük gondoskodó szeretetét, és kérjük, vezesse és erősítse továbbra is népünket, és különösen is, mint ifjúságunk védőszentje a magyar jövő zálogát, fiataljainkat.

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, mert ma is szükségünk van arra, hogy megerősítsük keresztény hitünket, és miként ő, úgy mi is sokakat elvezessünk Istenhez.

A magyarok szimfóniája

Még ma sem tudom elfelejteni. Még kisdíák koromban olvastuk magyarórán a meghatóan szép legendát a magyarok szimfóniájáról. Felolvasom, hogy épüljünk őseink egyedülálló buzgóságán, és Szent Gellért magatartásán.

Történt pedig egyszer, hogy valakinek a védelmére királyhoz igyekezett. Annak a vidéknek egy erdős részén, mely disznók legeltetésére szolgált, volt egy tanya, és ebben délidőben megszállott. Itt éjfél tájt malomkövek zaját hallja, amit egyébként még nem tapasztalt. Csodálkozott, hogy mi lehet ez. Majd az asszony, aki a malmot hajtotta, énekelni kezdett. Csodálkozva szólott erre a püspök Valterhez: „Hallod-e, Valter, a magyarok szimfóniáját, miképpen hangzik?” És mindketten nevettek az éneken. Minthogy pedig a malmot egy asszony hajtotta kezével, és az ének magasabban szállt, a püspök pedig eközben ágyában feküdt, még egyszer így szólt még mindig mosolyogva:

„Magyarázd meg nekem, Valter, miféle dallamú éneklés ez, amely lejtésével arra készíted, hogy az olvasást abbahagyjam?” Amaz pedig ezt mondta: „Nótának dallama ez! Az asszony, aki énekel, ennek a gazdának szolgálója, akinél szállást kaptunk. Urának búzáját őrli ilyenkor, mikor a vidéken másféle malom éppen nem található.” Mire a püspök így szólt: „Géppel jár vagy kézi munkával?” „Géppel is, kézi munkával is – mondja rá Valter –, nem húzza semmiféle barom, hanem az asszony saját kezével forgatja.” Csodálatos dolog – mondja püspök –, hogyan boldogul az ember. Mert ha gép nem volna, a fáradalmat ki tudná elviselni? Boldog egy asszony – folytatja –, aki bár mások hatalma alatt áll, köteles munkáját ilyen szépen, zúgolódás nélkül, vidáman végzi.”

És jócskán adott pénzt néki.

Ámen